

и помагали на сънародниците си, особено на сиромасите. Към тях се обръщали мнозина за съвет при спогодба, при споръ за наследство и пр. Съ една дума, те изпълнявали не-официално съдийска служба между съгражданите си българи. За такава дейност братът Миню, който и след убийството на братята му продължавал да върши същото нѣщо, бил обвиненъ, сѣденъ и осѣденъ, но по едно случайно съвпадение въ деия, когато въ Севлиево влѣзлата въ законна сила присѣдата е била получена, въ сѣция день Миню умира.

Като хора религиозни и строго морални, братята държали за морала на своите съграждани и съгражданки, осѣждали всѣка проявена въ това отношение слабостъ. Но това, именно, е дало поводъ и станало причина да бждатъ убити двамата братя и то ето какъ: Тогавашниятъ „мюдюринъ“ съ прозвището „сачлж мюдюръ“ нареченъ така, защото не бръснѣлъ косата на главата си, нѣщо необикновено за онова време, билъ въ интимни връзки съ хубавата Канария, жена на Петю Конковъ, който впоследствие, разведенъ съ жена си, заселва се въ с. Доброванъ, потурчва се и се оженва за туркиня. Възмутенъ отъ тази жена, братътъ Иванчо я повиква и силно упреква за връзките ѝ съ „поганецъ“. Жестоко обидена, Канария се оплаква на мюдюра, който по казания по горе начинъ си отмъщава.

Предаваме тукъ нотирана отъ Н. Цанковъ самата народна пѣсенъ за убитите братя Радкови.

1. Азъ сно-ши ми...	нахъ презъ Сев-лие-во, презъ Сев-лие-во презъ	чер-ко-ва-та.
2. Та-мо си ви-дѣхъ два гро-ба но-ви, два гро-ба но-ви, що за-ро-ве-ни.		
3. На гро-бо-ве-тѣ две свѣ-щи го-рятъ, две свѣ-щи го-рятъ що за-па-ле-ни.		
4. До гро-бо-ве-тѣ две мла-ди бул-ки	две мла-ди бул-ки, съ чер-ни кър-пи	жал-но пла-че-ха, лю-то къл-нѣ-ха
5. Богъ да у-би-е тѣзъ ар-на-у-ти	де-то у-би-ха чи-чо И-ван-ча	
Богъ да у-би-е тѣзъ ка-па-сж-зи	де-то у-би-ха и Хад-жи Са-ва	
6. Не ми е жал-но за Хад-жи Са-ва	най ми е жал-но, за де-ца-та имъ	
Не ми е жал-но за чи-чо И-ван-ча	за де-ца-та имъ, за си-ро-ма-си-тѣ	

Еснафитъ за убийството.

Убийството на Иванча и Хаджи Сава Радкови е възмутило и изплашило всичкото българско население въ Севлиево.

За да се види какво впечатление е направило това убийство на Иванча и Хаджи Сава, предаваме единъ исторически документъ, за шастие, запазенъ въ Народната библиотека — архивенъ отлѣлъ — София, сигнатура II. А. 4321. (Изъ архивата на Търновската община).